

Bilag 151.**DANSK SPEDITØRFORENING**

Den 23. februar 1967.

Idet vi takker for foreningens foretræde for udvalget den 14. ds., skal vi hermed trække vore synspunkter op således:

1. Bestemmelsen i lovforslagets § 27 om, at afgiften ved indførsel af varer skal opkræves af toldvæsenet ved indførslen, vil i praksis betyde, at speditørerne i første omgang skal udlægge afgiften, hvilket er umuligt.

Fra gammel tid er import og indklaring gennem speditører foregået, på den måde, at speditørerne lægger told og afgifter ud for kunderne, der først afkræves beløbene, når de modtager varerne og i mange tilfælde endda først senere.

På basis af importen for 1965 og med en afgift på 10 pct. bliver der tale om afgiftsudlæg af en størrelsesorden på ca. 500 mill. kr., som speditørerne foruden de sædvanlige toldudlæg skal kunne præstere, hvis lovforslaget vedtages uændret, og sådanne beløb kan speditørstanden ikke rejse.

Dette må nødvendigvis føre til, enten at speditørerne må opgive enhver form for toldklarering, eller at kunderne må betale forud.

I førstnævnte tilfælde vil det føre til kaotiske tilstande på toldboderne, hvor toldvæsenet i forvejen er underbemandet. For kunderne vil det betyde betydelige forsinkelser med at få godset indklareret, såfremt de selv skal sørge herfor, eftersom de nugældende toldbestemmelser er vanskelige at håndtere for lægmænd.

I sidstnævnte tilfælde, hvor importørerne skal betale forud, vil der bortset fra de uhyre vanskeligheder, det vil volde at få opdraget kunderne til denne nye betalingsform, automatisk opstå betydelige for-

sinkelser med toldklareringerne i forhold til den nugældende fremgangsmåde, idet betalingsekspektionen vil medføre op til flere dages forsinkelse, før klareringen kan sættes i gang.

2. Lovforslaget medfører endvidere, at den speditør, som måtte udlægge afgiften for en kunde, som i mellemtiden går konkurs, står med hele tabet, idet forslaget ikke giver speditøren noget konkursprivilegium til trods for, at han rent faktisk har opkrævet afgiften for statskassen.

3. Vort forslag til at afværge lovens urimelige følger for speditørstanden, importørerne og tillige for toldvæsenet, går derfor ud på, at hver importør får et registreringsnummer og en dertil hørende konto hos toldvæsenet, på hvilken afgiften debiteres ved varens indfortoldning for derefter at afregnes ved en afgiftsperiodes slutning i overensstemmelse med lovforslaget § 22.

Det er muligt, at toldvæsenet vil påstå, at man ikke kan administrere et sådant regnskab, men da selve afgiftssystemet også for den indenlandske omsætning alligevel forudsætter en moderne regnskabscentral med EDB-anlæg etc., må problemet kunne løses rent maskinelt.

4. Hvis ikke dette forslag kan samle enighed, er der den mulighed at indføre en generel told- og afgiftskredit for autoriserede speditører i lighed med, hvad man har i Norge, Vesttyskland, Holland og inden længe også i Sverige.

Vi håber, at ovennævnte forslag må blive velvilligt overvejet, således at loven ikke skal få urimelige følger for speditørstanden i Danmark.

Med højagtelse

p. f. v.

F. Reuther